

SPECYFIKACJA TECHNICZNA WYKONANIA I ODBIORU ROBÓT BUDOWLANYCH

BUDOWA SIECI KABLOWEJ nN-0,4kV OŚWIETLENIA DROGOWEGO W RAMACH REALIZACJI ZADANIA „PRZEBUDOWA DROGI WOJEWÓDZKIEJ NR 957 W MIEJSCOWOŚCI JABŁONKA ODC. REFERENCYJNY 100 W KM 9+073.85 + 279.58 – BUDOWA CHODNIKA „

SPIS TREŚCI

1. CZĘŚĆ OGÓLNA
2. WYMAGANIA DOTYCZĄCE WŁAŚCIWOŚCI MATERIAŁÓW
3. WYMAGANIA DOTYCZĄCE SPRZĘTU, MASZYN I NARZĘDZI
4. WYMAGANIA DOTYCZĄCE TRANSPORTU
5. WYMAGANIA DOTYCZĄCE WYKONANIA ROBÓT
6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT
7. WYMAGANIA DOTYCZĄCE PRZEDMIARU I OBMIARU ROBÓT
8. SPOSÓB ODBIORU ROBÓT
9. PODSTAWA ROZLICZENIA ROBÓT
10. DOKUMENTY ODNIESIENIA

1. CZĘŚĆ OGÓLNA 1.1. Nazwa nadana zamówieniu przez zamawiającego

BUDOWA SIECI KABLOWEJ nN-0,4kV OŚWIETLENIA DROGOWEGO W RAMACH REALIZACJI ZADANIA „PRZEBUDOWA DROGI WOJEWÓDZKIEJ NR 957 W MIEJSCOWOŚCI JABŁONKA ODC. REFERENCYJNY 100 W KM 9+073.85 + 279.58 – BUDOWA CHODNIKA „

1.2. Przedmiot ST

Przedmiotem niniejszej specyfikacji technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z instalowaniem linii kablowych, instalowaniem fundamentów pod słupy oświetleniowe aluminiowe, montażem słupów oświetleniowych aluminiowych na fundamentach, montażem wysięgników i opraw oświetleniowych, ułożeniem bednarki uziemiającej w wykopie oraz wykonaniem prób i pomiarów.

1.3. Zakres stosowania ST

Specyfikacja techniczna standardowa jest stosowana jako dokument przetargowy i kontraktowy przy zlecaniu i realizacji robót wymienionych w pkt. 1.2.

1.4. Przedmiot i zakres robót objętych ST

Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji technicznej dotyczą zasad wykonywania i odbioru robót związanych z:

- układaniem kabli w ziemi, w kanałach i rurach, — montażem głowic kablowych i muf kablowych,
- montażem konstrukcji wsporczych pod słupy oświetlenia zewnętrznego (fundamenty słupów)
- montażem słupów oświetleniowych aluminiowych, montażem wysięgników aluminiowych

- montażem opraw oświetleniowych LED
- montażem bednarki stalowej ocynkowanej w wykopie

wraz z transportem i składowaniem materiałów, trasowaniem linii i miejsc posadowienia pod słupy, robotami ziemnymi i fundamentowymi, przygotowaniem podłoża i robotami towarzyszącymi. ST dotyczy wszystkich czynności mających na celu wykonanie robót związanych z:

- kompletacją materiałów potrzebnych do wykonania podanych wyżej prac,
- wykonaniem wszelkich robót pomocniczych w celu przygotowania podłoża (w szczególności roboty ziemne, montaż elementów osprzętu itp.),
- ułożeniem wszystkich materiałów w sposób i w miejscu zgodnym z dokumentacją techniczną,
- wykonaniem oznakowania zgodnego z dokumentacją techniczną wszystkich elementów wyznaczonych w dokumentacji,
- wykonaniem oznakowania zgodnego z dokumentacją techniczną wszystkich wyznaczonych kabli i linii,
- przeprowadzeniem wymaganych prób i badań oraz potwierdzenie protokołami kwalifikującymi montowane elementy linii energetycznej do eksploatacji.

Sieć oświetlenia drogowego realizowana będzie w obrębie istniejącej infrastruktury energetycznej RD Nowy Targ ze stacji transformatorowej **Jabłonka 17**.

1.5. Określenia podstawowe, definicje:

Kabel elektroenergetyczny — odmiana przewodu, służąca do przesyłania energii elektrycznej, przystosowana do układania bezpośrednio w ziemi.

Sieć kablowa — kabel wielożyłowy lub wiązka kabli jednożyłowych w układzie wielofazowym albo kilka kabli połączonych równolegle, które wraz z osprzętem ułożone są na wspólnej trasie, łącząc zaciski dwóch urządzeń elektroenergetycznych.

Trasa kablowa — pas terenu lub przestrzeń, w której osi symetrii ułożono jedną lub więcej linii kablowych.

Skrzyżowanie — miejsce na trasie kabla, w którym rzuty poziome różnych linii kablowych pokrywają się lub przecinają.

Zbliżenie — miejsce na trasie kabla, w którym odległość pomiędzy różnymi liniami kablowymi, urządzeniem podziemnym lub drogą komunikacyjną jest mniejsza niż odległość dopuszczalna dla danych warunków układania bez stosowania przegród, lub osłon zabezpieczających i nie występuje skrzyżowanie.

Napięcie znamionowe kabla UJUp — napięcie na jakie zbudowano i oznaczono kabel; przy czym U — napięcie pomiędzy żyłą, a ziemią lub ekranem kabla, natomiast Up — napięcie międzyprzewodowe kabla.

W kraju produkuje się kable elektroenergetyczne na napięcia znamionowe: 0,6/1 kV, 3,6/6 kV, 6/10 kV, 8,7/15 kV, 12/20 kV, 18/30 kV, 23/40 kV; dla napięcia 64/110 kV stosuje się kable olejowe, gazowe lub o izolacji polietylenowej. Ilość żył tych kabli może wynosić od 1 do 5, natomiast przekroje znamionowe wg oferty producenta od 1 do 1000 mm²: (praktycznie od 4 mm²).

Żyłą roboczą — izolowana żyła wykonana z miedzi lub aluminium: w kablu elektroenergetycznym, służy do przesyłania energii elektrycznej w kablu sygnalizacyjnym służy do przesyłania lub odcinania sygnału, impulsu itp. Jako część przewodząca może występować drut o przekroju kołowym, owalnym lub wycinek koła (sektorowe) lub linka, złożona z wielu drutów o mniejszym przekroju. Ze względu na duże natężenie pola elektrycznego na ostrych krawędziach ogranicza się stosowanie kabli z żyłami sektorowymi do napięć znamionowych 0,6/1 kV i 3,6/6 kV i przekrojach powyżej 16 mm². Żyły wielodrutowe zapewniają większą elastyczność kabla, są jednak droższe. Sploty poszczególnych wiązek, zawierających po kilka żył splatane są we współosiowe warstwy w kierunkach przemianach. Kable sygnalizacyjne posiadają w swej budowie dodatkowo żyłę licznikową (brązową) i kierunkową (niebieską) dla ułatwienia rozpoznawania i liczenia kolejnych warstw kabla.

5 Żyłą ochronną „żo” — izolowana żyła w kablu elektroenergetycznym, oznaczona barwą zielono-żółtą izolacji, bezwzględnie wymagana przez określone środki ochrony przeciwporażeniowej. Łączy metalowe części przewodzące — dostępnego urządzenia elektrycznego (które mogą przypadkowo znaleźć się pod napięciem), części przewodzące obcych instalacji elektrycznych, główną szynę (zacisk) uziemiający i uziemiony punkt neutralny. Stosowana w kablach na napięcie od 0,6/1 kV, przy czym dla napięć znamionowych do 12/20 kV przekrój żyły nie musi być identyczny z przekrojem roboczym kabla (np. dla żyły roboczej do 50 mm² — przekrój żyły ochronnej minimum 16 mm², natomiast powyżej 95 mm² — minimum 50 mm²).

Żyłą neutralną — izolowana żyła robocza, oznaczona kolorem niebieskim, w kablach czterożyłowych pełni rolę przewodu ochronno-neutralnego PEN. Przekrój uzależniony od przekroju roboczego kabla, zwykle mniejszy np. dla przekrojów roboczych powyżej 35 mm² może wynosić 50% tego przekroju.

Mufa kablowa — osprzęt kablowy służący połączeniu odcinków kabla lub kabli.

Głowica kablowa — osprzęt kablowy służący wykonaniu zakończeń kabli, ułatwiających ich podłączenie do innego elementu instalacji elektrycznej.

Fundament słupa oświetleniowego - żelbetowa konstrukcja dzielona lub monolityczna służąca do posadowienia w gruncie w celu zamontowania na niej słupa oświetleniowego aluminiowego. Fundamenty mogą być również wylwane bezpośrednio na budowie na " mokro " przy zastosowaniu specjalnych koszy zbrojeniowych.

Słup oświetleniowy - konstrukcja wsporcza wykonana z aluminium anodowanego , mocowana do fundamentu żelbetowego, służąca do montażu oprawy oświetleniowej bezpośrednio na trzonie słupa lub za pośrednictwem wysięgnika

Tabliczka bezpiecznikowa - słupowa - złącze słupowe wyposażone w listwę zaciskową służące do podłączenia kabla zasilającego oraz wyposażone w zabezpieczenie (wyłącznik nadprądowy lub bezpiecznik topikowy) lampy oświetleniowej. Montowana we wnęce słupowej (min. IP-44).

Przygotowanie podłoża — zespół czynności wykonywanych przed układaniem kabli mających na celu zapewnienie możliwości ich ułożenia zgodnie z dokumentacją; zalicza się tu następujące grupy czynności:

- wykonanie wykopów otwartych
- wiercenie i przebijanie otworów przelotowych pod drogami i wzdłuż dróg (metodą przewiertu sterowanego lub przepychu)
- układanie rur ochronnych dla kabli
- montaż konstrukcji wsporczych - fundamentów pod słupy

1.6. Ogólne wymagania dotyczące robót

Wykonawca robót jest odpowiedzialny za jakość ich wykonania oraz za zgodność z dokumentacją projektową, specyfikacjami technicznymi i poleceniami Inspektora nadzoru.

1.7. Dokumentacja robót montażowych.

Dokumentację robót montażowych elementów instalacji elektrycznej stanowią:

— projekt budowlany i wykonawczy w zakresie wynikającym z rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 02.09.2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno-użytkowego (Dz. U. z 2004 r. Nr 202, poz. 2072 ze zmianami Dz. U. z 2005 r. Nr 75, poz. 664),

— specyfikacje techniczne wykonania i odbioru robót (obligatoryjne w przypadku zamówień publicznych), sporządzone zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 02.09.2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno-użytkowego (Dz. U. z 2004 r. Nr 202, poz. 2072, zmiana Dz. U. z 2005 r. Nr 75, poz. 664),

— dziennik budowy prowadzony zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 26 czerwca 2002 r. w sprawie dziennika budowy, montażu i rozbiórki, tablicy informacyjnej oraz ogłoszenia zawierającego dane dotyczące bezpieczeństwa pracy i ochrony zdrowia (Dz. U. z 2002 r. Nr 108, poz. 953 z późniejszymi zmianami),

— dokumenty świadczące o dopuszczeniu do obrotu i powszechnego lub jednostkowego zastosowania użytych wyrobów budowlanych, zgodnie z ustawą z 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz. U. z 2004 r. Nr 92, poz. 7 881), karty techniczne wyrobów lub zalecenia producentów dotyczące stosowania wyrobów, a protokoły odbiorów częściowych, końcowych oraz robót zanikających i ulegających zakryciu z załączonymi protokołami z badań kontrolnych,

— dokumentacja powykonawcza (zgodnie z art. 3, pkt 14 ustawy Prawo budowlane z dnia 7 lipca 1994 r. — Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016 z późniejszymi zmianami).

1.8. Nazwy i kody robót objętych zamówieniem:

Grupy robót, klasy robót lub kategorie robót :

4 5 3 1 5 3 0 0 - [1] Elektryczne linie kablowe

4 5 3 1 6 1 0 0 - [6] Instalowanie urządzeń ośw. zewnątrz

4 5 2 3 1 4 0 0 - [19] Roboty budowlane w zakresie budowy

2. WYMAGANIA DOTYCZĄCE WŁAŚCIWOŚCI MATERIAŁÓW

Wszelkie nazwy własne produktów i materiałów przywołane w specyfikacji służą ustaleniu pożądanego standardu wykonania i określenia właściwości i wymogów technicznych założonych w dokumentacji technicznej dla projektowanych rozwiązań.

Dopuszcza się zamieszczenie rozwiązań w oparciu o produkty (wyroby) innych producentów pod warunkiem:

- spełniania tych samych właściwości technicznych,

- przedstawienia zamiennych rozwiązań na piśmie (dane techniczne, atesty, dopuszczenia do stosowania, uzyskanie akceptacji projektanta) oraz uzyskania dla tych rozwiązań aprobaty Inspektora Nadzoru i Inwestora.

2.1. Ogólne wymagania dotyczące właściwości materiałów, ich pozyskiwania i składowania:

Do wykonania i montażu sieci, instalacji, urządzeń elektrycznych i odbiorników energii elektrycznej w obiektach budowlanych należy stosować kable, osprzęt oraz aparaturę i urządzenia elektryczne posiadające dopuszczenie do stosowania w budownictwie, a w szczególności do stosowania w energetyce. Za dopuszczone do obrotu i stosowania uznaje się wyroby, dla których producent lub jego upoważniony przedstawiciel:

— dokonał oceny zgodności z wymaganiami dokumentu odniesienia według określonego systemu oceny zgodności,

— wydał deklarację zgodności z dokumentami odniesienia, takimi jak: zharmonizowane specyfikacje techniczne, normy opracowane przez Międzynarodową Komisję Elektrotechniczną (IEC) i wprowadzone do zbioru Polskich Norm, normy krajowe opracowane z uwzględnieniem przepisów bezpieczeństwa Międzynarodowej Komisji ds. Przepisów Dotyczących Zatwierdzenia Sprzętu Elektrycznego (CEE), aprobaty techniczne,

— oznakował wyroby znakiem CE lub znakiem budowlanym B zgodnie z obowiązującymi przepisami,

— wydał deklarację zgodności z uznanymi regułami sztuki budowlanej, dla wyrobu umieszczonego w określonym przez Komisję Europejską wykazie wyrobów mających niewielkie znaczenie dla zdrowia i bezpieczeństwa,

- wydał oświadczenie, że zapewniono zgodność wyrobu budowlanego, dopuszczonego do jednostkowego zastosowania w obiekcie budowlanym, z indywidualną dokumentacją projektową, sporządzoną przez projektanta obiektu lub z nim uzgodnioną.

Zastosowanie innych wyrobów, wyżej nie wymienionych, jest możliwe pod warunkiem posiadania przez nie dopuszczenia do stosowania w budownictwie i uwzględnienia ich w zatwierdzonym projekcie dotyczącym montażu urządzeń elektroenergetycznych w obiekcie budowlanym.

2.2. Rodzaje materiałów

Wszystkie materiały do wykonania sieci elektrycznej powinny odpowiadać wymaganiom zawartym w dokumentach odniesienia (normach, aprobaty technicznych). Jednocześnie praktyczne przykłady zastosowania elementów sieci kablowych, oraz elementów oświetleniowych w tym urządzeń elektroenergetycznych jak słupy czy oprawy oświetleniowe zawierają opracowania typizacyjne — szczególnie albumy producentów lub specjalizujących się w tym zakresie biur naukowo-badawczych i projektowych, które mogą być wykorzystane w praktyce.

2.2.1. Kable elektroenergetyczne i sygnalizacyjne — rodzaje i układy

a) izolacja żył — jako izolację stosuje się tworzywa sztuczne.

2.2.1. Osprzęt kablowy — mufy i głowice

Służą do połączeń i zakończeń kabli, zapewniając zachowanie możliwie niezmiennych właściwości użytkowych kabla oraz uniemożliwiając przenikanie wilgoci do wnętrza kabla. Mufy kablowe wykonywane są jako przelotowe lub odgałęźne (trójkątowe), głowice kablowe jako wewnętrzne i

napowietrzne; dla prawidłowego ich montażu opracowano „karty montażowe”, oddzielnie dla każdego z rodzajów osprzętu.

W RAMACH NINIEJSZEGO ZADANIA NIE DOPUSZCZA SIĘ ŁĄCZENIA KABLI W OBWODACH OŚWIETLENIA DROGOWEGO PRZEZ MUFWANIE. WSZYSTKIE ODCINKI POMIĘDZY SŁUPAMI WYKONAĆ BEZ KONIECZNOŚCI MUFWOWANIA KABLA.

2.2.2. Fundamenty prefabrykowane

Złącza słupów oświetleniowych stanowią punkty węzłowe sieci kablowej. Fundamenty wykonane są jako prefabrykaty żelbetowe i są gotowe do montażu w miejscu wbudowania. Przeznaczone są do posadowienia na nich słupów oświetleniowych. W miejscach o dużych skarpach dopuszcza się wykonanie fundamentów pod słupy na mokro przy zastosowaniu betonu kalsy B-20 oraz typowych koszy zbrojeniowych. W takich przypadkach należy pamiętać o okresie min. twardnienia betonu przed ewentualnym montażem słupów oświetleniowych.

2.2.3. Słupy oświetleniowe oraz oprawy oświetleniowe

Słupy oświetleniowe stanowią konstrukcje wsporcze osadzone w gruncie za pomocą fundamentu i służą do montażu opraw oświetleniowych. Wymiary wykopów, głębokość posadowienia, ilość i warunki użycia odpowiednich fundamentów belek lub płyt ustojowych oraz zestaw elementów dodatkowych, potrzebnych do prawidłowego montażu elementów w całość, dla słupów wykonanych z aluminium określają tabele zamieszczone w albumach rozwiązań typowych oraz w Dokumentacji Projektowej. W albumach podano również masy słupów oświetleniowych, ich składowe tymczasowe, oraz dopuszczalne siły użytkowe. Siły te określają dopuszczalne obciążenie wierzchołkowe słupów, powstające z obciążenia zamontowanymi wysięgnikami i oprawami oświetleniowymi i parciem wiatru na słupa, wysięgnik oraz oprawę oświetleniową. Oprawy oświetleniowe zewnętrzne powinny spełniać wymagania PN-EN 60598-1 i PN-EN 60598-2-3. Oprawy powinny charakteryzować się szerokim rozsyłem światła. Należy stosować oprawy o konstrukcji zapewniającej odpowiedni stopień zabezpieczenia przed wpływami zewnętrznymi komory lampowej nie mniej niż IP54 i klasę ochronności II. Elementy oprawy takie jak: układ optyczny i korpus powinny być wykonane z materiałów nie podlegających korozji. Zastosowane oprawy winny być wyposażone w źródła światła typu LED. Zastosowane słupy winny być z aluminium anodowanego.

2.2.4. Wysięgniki do montażu opraw oświetleniowych

Wysięgniki powinny być wykonywane zgodnie z Dokumentacją Projektową. Ramiona lub ramię wysięgnika powinno być nachylone pod odpowiednim kątem od poziomu a ich wysięg powinien być zgodny z Dokumentacją Projektową. Wysięgniki powinny być dostosowane do opraw i słupów służących do zamontowania lamp oświetleniowych. Wysięgniki winny umożliwiać montaż ich na wierzchołku słupa lub na ścianie bocznej słupa. Wysięgnik winien być wykonany z aluminium anodowanego.

2.3. Warunki przyjęcia na budowę materiałów do robót montażowych sieci energetycznych

Wyroby do robót montażowych mogą być przyjęte na budowę, jeśli spełniają następujące warunki:

- są zgodne z ich wyszczególnieniem i charakterystyką podaną w dokumentacji projektowej i specyfikacji technicznej (ST),
- są właściwie oznakowane i opakowane,
- spełniają wymagane właściwości wskazane odpowiednimi dokumentami odniesienia,

— producent dostarczył dokumenty świadczące o dopuszczeniu do obrotu i powszechnego lub jednostkowego zastosowania, a w odniesieniu do fabrycznie przygotowanych prefabrykatów również karty katalogowe wyrobów lub firmowe wytyczne stosowania wyrobów,

— dostawa kabli o izolacji, powłoce lub osłonie z tworzyw sztucznych powinna odbywać się przy temperaturze wyższej niż -15°C , natomiast bębny z nawiniętym kablem nie mogą być zrzucone i przewracane na ich tarcze (na płask).

Niedopuszczalne jest stosowanie do robót montażowych — wyrobów i materiałów nieznanego pochodzenia. Przyjęcie materiałów i wyrobów na budowę powinno być potwierdzone wpisem do dziennika budowy.

2.4. Warunki przechowywania materiałów do montażu sieci elektrycznej

Wszystkie materiały pakowane powinny być przechowywane i magazynowane zgodnie z instrukcją producenta oraz wymaganiami odpowiednich norm.

Kable należy przechowywać na bębnach lub jeśli ilość kabla jest niewielka zwinięte w tzw. „ósemkę”. Końce kabli producent zabezpiecza przed przedostawaniem się wilgoci do wnętrza i wyprowadza poza opakowanie dla ułatwienia kontroli parametrów (ciągłość żył, przekrój), w przypadku gdy dokonuje się odcięcia części kabla — należy zabezpieczyć pozostający w magazynie odcinek zalutowaną osłoną ołowianą lub kapturkiem, najlepiej termokurczliwym. W magazynie o miękkim podłożu należy ułożyć twarde podkłady pod tarcze bębna i zabezpieczyć klinami przed samoczynnym toceniem. Pozostały sprzęt i osprzęt podstawowy i pomocniczy należy przechowywać w oryginalnych opakowaniach, kartonach, opakowaniach foliowych itp. Szczególnie należy chronić przed wpływami atmosferycznym oraz zawilgoceniem. Fundamenty żelbetowe składować na podkładach drewnianych na magazynie otwartym. Pomieszczenie magazynowe do przechowywania wyrobów opakowanych powinno być suche i zabezpieczone przed zawilgoceniem. Organizacja robót przeważnie przewiduje dostarczanie konstrukcji wsporczych w elementach (słupy oświetleniowe, stalowe) na składowisko dla danej budowy, a następnie przewóz na poszczególne stanowiska — miejsca montażu słupów. Szczególnie narażone na uszkodzenia są żerdzie, dlatego wszelkie roboty przeładunkowe należy wykonywać dźwigiem z należytą starannością. Miejsce składowania na budowie powinno być suche, niezarośnięte, posiadać dogodny dostęp i dojazd. Dopuszcza się składowanie w stosach przy zachowaniu zasady stosowania podkładów drewnianych na ziemi i między kolejnymi warstwami.

3. WYMAGANIA DOTYCZĄCE SPRZĘTU, MASZYN I NARZĘDZI

3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu:

Prace można wykonywać przy pomocy wszelkiego sprzętu zaakceptowanego przez Inspektora Nadzoru.

4. WYMAGANIA DOTYCZĄCE TRANSPORTU

4.1. Ogólne wymagania dotyczące transportu:

Podczas transportu na budowę ze składu przyobiektowego do miejsca wbudowania, należy zachować ostrożność aby nie uszkodzić materiałów do montażu. Minimalne temperatury wykonywania transportu ze względu na możliwość uszkodzenia izolacji, wynoszą dla kabli nawiniętych na bębny: -15°C oraz -5°C dla zwiniętych w „ósemkę” odcinków. Elementy konstrukcji wsporczych przewozić zgodnie z instrukcjami i zaleceniami producenta — zarówno elementy stalowe jak i żelbetowe. Stosować dodatkowe opakowania w przypadku możliwości uszkodzeń transportowych.

5. WYMAGANIA DOTYCZĄCE WYKONANIA ROBÓT

5.1. Ogólne zasady wykonania robót

Wykonawca jest odpowiedzialny za prowadzenie robót zgodnie z dokumentacją techniczną i umową oraz za jakość zastosowanych materiałów i jakość wykonanych robót. Roboty winny być wykonane zgodnie z projektem, wymaganiami ST oraz poleceniami inspektora nadzoru. Przed przystąpieniem do robót należy dokonać przy udziale geodety trasowania przebiegu sieci energetycznej, z zaznaczeniem np. palikami jej charakterystycznych punktów.

5.2. Układanie fundamentów

Fundamenty żelbetowe układać w wykopach wierconych. Po osadzeniu fundamentu w wykopie należy go wypionować, a następnie zabezpieczyć powierzchnię betonową ogólnie dostępnym środkiem asfaltowym. Po jego wyschnięciu fundament obsypać ziemią ubijając grunt wokół fundamentu. Śruby montażowe wystające z fundamentu (ocynkowane) należy zabezpieczyć towotem, a następnie nasuniętym kapturkiem PE. Fundament zakopać tak by jego górna powierzchnia (pow. montażowa słupa oświetleniowego) była zlicowana z górną powierzchnią obrzeża chodnika. Fundamenty na mokro wykonywać w specjalnym deskowaniu przy zastosowaniu kosza zbrojeniowego oraz dodatkowych prętów stalowych ϕ 12 mm (przedłużenie prętów kosza zbrojeniowego). Zakładka prętów winna wynosić min. 0,5 m. Do betonowania użyć betonu klasy B-20 (C-20). Czas stępowania betonu min. 21 dni.

5.3. Montaż konstrukcji wsporczych

Zakres robót obejmuje:

- ✓ przemieszczenie prefabrykatów i materiałów z miejsca składowania na miejsce ustawiania,
- ✓ wykonanie robót ziemnych, w tym staranne ubijanie warstwami przy zasypywaniu dołów oraz wymianę gruntu w przypadku nieodpowiedniego składu gruntu rodzimego,
- ✓ posadowienie fundamentu w gruncie i jego obsypanie,
- ✓ montaż i ustawianie słupów oświetleniowych na fundamencie

Uwagi dodatkowe:

- ✓ Przeładunek elementów linii w poziomie powinien być dokonywany przy użyciu dźwigu i zamocowań, z zastosowaniem uchwytów i / lub zawiesi uniemożliwiających wysunięcie lub niekontrolowany przechył elementu.
- ✓ Roboty ziemne: wykopy pod posadowienie konstrukcji wsporczych wykonuje się mechanicznie (przy użyciu świrdrów mechanicznych). Typowa średnica odwiertu — 600 mm.

5.4. Układanie bednarki uziemiającej

Bednarkę uziemiającą Fe/Zn-4x25 mm² układać w ziemi na głębokości ok. 1,2 m. Dopuszcza się układanie bednarki w wykopie kablowym pod warunkiem wcześniejszego przegłębienia wykopu o ok. 20 cm, ułożenia w nim bednarki i zasypaniu ziemią rodzimą wraz z ubiciem. Na styku ziemi i powietrza bednarkę należy zabezpieczyć masą asfaltową przed nadmierną korozją (30cm w ziemi i 10 cm nad ziemią).

5.5. Układanie kabli

Przy układaniu kabli w ziemi zakres robót obejmuje: — wyznaczenie trasy linii kablowej,

- ✓ wykonanie robót ziemnych, w tym staranne ubijanie warstwami przy zasypywaniu dołów oraz wymianę gruntu w przypadku nieodpowiedniego składu gruntu rodzimego,
- ✓ wykonanie bezwykopowego przejścia pod nawierzchniami nierozbieralnymi, ułożenie rur ochronnych w wykopie otwartym układanie kabli w rurach oraz fundamentach słupów ułożenie folii oznaczeniowej, zasypanie rowów i wykopów kablowych z rozplantowaniem lub wywiezieniem nadmiaru ziemi.

Uwagi dodatkowe:

Wytyczanie trasy sieci kablowej powinien dokonywać uprawniony geodeta, lub za zgodą inwestora — wykonawca robót, na podstawie projektu technicznego linii oraz map geodezyjnych. Przebieg trasy wyznaczają wbijane w grunt paliki drewniane lub pręty metalowe. Należy jednocześnie prowadzić trasę kablową w taki sposób, aby zachować odpowiednie odległości od innych elementów znajdujących się w ziemi, w okolicy trasy np. minimum 50 cm od fundamentów budynków i granicy pasa jezdni, 150 cm od rosnących drzew, itp. Szczegółowe wartości odległości kabli od innych elementów znajdujących się w ziemi zawiera norma N SEP-E-004.

W przypadku rozpoczynania prac ziemnych, dla robót prowadzonych w terenie zabudowanym lub dostatecznie nierozpoznanym, należy zwrócić szczególną uwagę aby nie uszkodzić istniejącego uzbrojenia. W tym celu, przy zachowaniu dużej ostrożności, należy dokonać przekopów próbnych na głębokość większą od projektowanego dna wykopu i o długości około 2 m przez linię trasy kablowej, prostopadłe do jej osi. Podobne obostrzenia dotyczą wykopów prowadzonych przy istniejących budynkach i budowlach. Szerokość rowu kablowego zależy od liczby i rodzaju kabli układanych równolegle, jednak nie powinna być mniejsza od: 30 cm dla głębokości do 60 cm i 40 (50) cm w pozostałych przypadkach. Głębokość minimalna układania, mierzona w osi kabla, zależy od rodzaju, przeznaczenia oraz napięcia znamionowego kabla (ze względu na warstwę podsypki piaskowej oraz średnicę kabla wykop jest kilkanaście centymetrów głębszy):

— 100 cm dla kabli układanych poza obrzeżem chodnika w pasie drogowym oraz min. 150 cm w przypadku układania kabla pod drogami.

Sieci kablowe pod drogami, ulicami, torami kolejowymi należy prowadzić w osłonach otaczających (rury ochronne lub bloki kablowe), układanych w wykopach. W niektórych przypadkach można dokonać ułożenia osłon bez konieczności rozbiórki drogi, toru lub ulicy, stosując technologię przecisków lub przewiertów sterowanych. Przeciski oraz przewiertu sterowane wykonuje się specjalnie do tego celu przystosowanymi urządzeniami.

5.6 Układanie kabli w rowach i wykopach:

Kabel należy ułożyć na dnie wykopu w rurze ochronnej DVR-75/90 mm. Średnica otworu osłony kabla powinna mieć co najmniej 1,5 średnicy kabla, jednak nie mniej niż 50 mm. Zasadą jest prowadzenie jednego kabla w danym otworze, jednak dopuszcza się odstępstwa od tej zasady w przypadku zestawu kabli jednożyłowych tworzących wiązkę wielofazową, zestawu kabli sygnalizacyjnych podłączonych do jednego urządzenia, zestawu kabli energetycznych i sygnalizacyjnych podłączonych do jednego urządzenia. Linia układanego kabla powinna być falista, aby ilość ułożonego kabla była większa o 1-3% od długości wykopu. Zasadą jest układanie w jednym rowie kabli na jednym poziomie, przy czym odległość minimalna od kabli sąsiednich zależy od napięcia znamionowego i wynosi: 10 cm dla kabla do 1 kV i 25 cm dla kabla powyżej 1 kV. Dla ułatwienia lub umożliwienia robót naprawczych należy przewidzieć układanie kabli z zapasem, przy każdym elemencie (fundamencie), gdzie następuje połączenie lub podłączenie kabla (mufy, złącza kablowe, fundamenty słupów itp.), stosuje się dwa sposoby układania kabli:

— ręczny:

- a) przenoszenie lub przesuwanie kabla w rękach,
- b) przesuwanie kabla na rolkach

— mechaniczny:

- a) przemieszczanie kabla, znajdującego się na bębnie, wozonym przez pojazd (traktor z przyczepą lub skrzyniowy samochód ciężarowy o napędzie terenowym, stojaki do bębnow),
- b) przy pomocy rolek napędzanych (skrzyniowy samochód ciężarowy, wyposażony wciągarkę i żurawik, zespół rolek i zasilanie ich napędów poprzez agregat prądotwórczy lub zestaw kabli przenośnych, stojaki do bębnow),
- c) przy pomocyciągarki (tzw. uciąg czołowy) — podobny zestaw jak dla układania przy pomocy rolek napędzanych, dodatkowo komplet uchwyty na żyły i pończoch stalowych. W celu uniknięcia uszkodzeń kabla wciągarka musi być wyposażona w ogranicznik siły ciągnięcia, jej wartość dopuszczalną wyznacza się w zależności od całkowitego przekroju kabla.

— Zasypanie następną warstwą piaskową grubości min. 10 cm i ubicie warstwy, a następnie gruntem rodzimym ubijanym warstwami grubości do 15 cm (większość inwestorów wymaga wymiany gruntu wykopu na piasek),

— Ułożenie folii oznaczeniowej o grubości powyżej 0,5 mm i o szerokości powyżej 20 cm, przykrywającej przysypany warstwą piasku kabel. Kolory folii używanych do oznaczeń wskazują napięcie znamionowe kabla: niebieska do 1 kV i czerwona powyżej 1 kV.

Układanie kabli w budynkach (w fundamentach słupów)

Wszelkie typy kabli z wyjątkiem, posiadających osłonę ochronną włóknistą, wkłada się bezpośrednio do fundamentu przez otwór montażowy. Szczególną uwagę należy zwrócić przy przejściach kabli przez ścianę fundamentu. W tym miejscu należy powłokę kabla dodatkowo zabezpieczyć stosując taśmę izolacyjną grubowarstwową lub np. taśmę denso. Końcówki kabli wprowadzonych do fundamentu żelbetowego należy zabezpieczyć kapturkami termokurczliwymi zapobiegającymi zawilgoceniu kabla.

5.6. Montaż osprzętu kablowego i oznaczanie linii kablowych

- Montaż osprzętu kablowego powinni wykonywać pracownicy dodatkowo przeszkoleni przez producenta lub organ uprawniony, w czasie tego samego dnia.
- Osprzęt powinien być montowany w miejscu docelowego ułożenia lub jeśli to jest niemożliwe w najbliższym sąsiedztwie np. obok rowu kablowego. Nie wolno wykonywać połączenia głowic kablowych na poziomie terenu, a następnie umieszczać je na wymaganej wysokości, na słupie.

Oznaczanie linii kablowych. Uwagi dodatkowe:

Oznaczniki kabli stosuje się w celu umożliwienia identyfikacji ułożonych i będących pod napięciem kabli. Rozmieszczenie oznaczników powinno ułatwiać prace pracownikom dokonującym rozpoznania i dlatego należy oznaczniki montować: na końcach i łukach kabla, w sąsiedztwie osprzętu (mufy i głowice) oraz w miejscach charakterystycznych takich jak, skrzyżowania, przepusty, zbliżenia, a także w prostych odcinkach linii kablowej ułożonej w ziemi co 10 m, natomiast w kanałach, tunelach, pomostach co 20 m. 2. Prawidłowe oznaczenia kabla powinny zawierać

następujące dane: trasę odcinka linii kablowej, rok ułożenia kabla, symbol typu i przekrój kabla wg odpowiedniej normy

Znakowanie trasy kablowej

W terenie nie zabudowanym oznacza się trasę poprzez wkopanie wzdłuż trasy słupków betonowych z literą „K” oraz nazwą użytkownika i kierunkiem przebiegu. Miejsca oznakowania: początek i koniec trasy, skrzyżowania, zbliżenia, zmiany kierunku oraz na odcinkach prostych co 100 m. Zaleca się podobnie oznaczać miejsca montażu muf z tym, że stosuje się wtedy oznaczenie literowe „M”. Miejsce zainstalowania muf można także oznaczać na budynkach lub innych trwałych elementach zabudowy przy pomocy tabliczek, zamocowanych na wysokości 1,5 m nad poziomem terenu.

5.6. Montaż wysięgników oraz opraw oświetleniowych oraz innego osprzętu

Na stanowisku pracy należy ułożyć elementy montażowe. Montaż wysięgników oraz opraw oświetleniowych w przypadku słupów wysokich ok. 10m zaleca się dokonywać na ziemi przed montażem (postawieniem słupa). W przypadku słupów niskich i średnich montaż wysięgników i opraw oświetleniowych odbywa się z drabiny lub podnośnika hydraulicznego (w przypadku dostępnego dojazdu). Przewody zasilające oprawy oświetleniowe wciąga się w słupy leżące na ziemi. Tabliczki bezpiecznikowe - słupowe montuje się we wnękach słupowych po ich postawieniu (zamontowaniu na fundamencie).

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót

6.2. Szczegółowy wykaz oraz zakres pomontażowych badań kabli i przewodów zawarty jest w PN-IEC 60364-6-61:2000 i PN-E-04700:1998/Az1:2000

6.3. Ponadto należy wykonać sprawdzenia odbiorcze składające się z oględzin częściowych i końcowych polegających na kontroli:

- zgodności dokumentacji powykonawczej z projektem i ze stanem faktycznym,
- jakości i zgodności wykonania robót z ustaloną w dokumentacji powykonawczej, normami, przepisami budowy oraz bhp,
- poprawności wykonania i zabezpieczenia połączeń śrubowych instalacji elektrycznej potwierdzonych protokołem przez wykonawcę montażu,
- pomiarach rezystancji uziemień i wszelkich innych wynikających z dokumentacji technicznej, norm, przepisów budowy i eksploatacji lub uzgodnień z Inwestorem.

Po wykonaniu oględzin należy sporządzić protokoły z przeprowadzonych badań zgodnie z wymogami zawartymi w normie PN-IEC 60364-6-61:2000.

6.4. Zasady postępowania z wadliwie wykonanymi robotami i materiałami

Wszystkie materiały, urządzenia i aparaty nie spełniające wymagań podanych w odpowiednich punktach specyfikacji, zostaną odrzucone. Jeśli materiały nie spełniające wymagań zostały wbudowane lub zastosowane, to na polecenie Inspektora nadzoru Wykonawca wymieni je na właściwe, na własny koszt. Na pisemne wystąpienie Wykonawcy Inspektor nadzoru może uznać wadę za niemającą zasadniczego wpływu na jakość funkcjonowania instalacji i ustalić zakres i wielkość potrąceń za obniżoną jakość.

7. WYMAGANIA DOTYCZĄCE PRZEDMIARU I OBMIARU ROBÓT

7.1. Ogólne zasady przedmiaru i obmiaru

7.2. Szczegółowe zasady przedmiaru i obmiaru robót montażowych instalacji linii kablowych oraz słupów oświetlenia zewnętrznego

Obmiaru robót dokonuje się z natury (wykonanej roboty) przyjmując jednostki miary odpowiadające zawartym w dokumentacji i tak:

z dla konstrukcji wsporczych: szt., kpl., kg, t,

— dla kabli: km, m lub kpl.,

— dla osprzętu linii: szt., kpl.,

— dla robót ziemnych: m lub ms.

8. SPOSÓB ODBIORU ROBÓT

8.1. Ogólne zasady odbioru robót

8.2. Warunki odbioru instalacji energetycznych i urządzeń

8.2.1. Odbiór międzyoperacyjny

Odbiór międzyoperacyjny przeprowadzany jest po zakończeniu danego etapu robót mających wpływ na wykonanie dalszych prac.

Odbiorowi takiemu mogą podlegać m.in.:

— rury osłonowe,

— podsypki i zasypki,

— fundamenty.

— usytuowanie i ustawienie słupów,

8.2.2. Odbiór częściowy

Należy przeprowadzić badanie pomontażowe częściowe robót zanikających oraz elementów urządzeń, które ulegają zakryciu (np. wszelkie roboty zanikające), uniemożliwiając ocenę prawidłowości ich wykonania po całkowitym ukończeniu prac.

Podczas odbioru należy sprawdzić prawidłowość montażu oraz zgodność z obowiązującymi przepisami i projektem:

- wydzielonych instalacji np. instalacja uziemiająca,
- wykonanie wykopów,
- jakość i prawidłowość wykonania fundamentów.
- sposób ułożenia kabli w wykopach

8.2.3. Odbiór końcowy

Badania pomontażowe jako techniczne sprawdzenie jakości wykonanych robót należy przeprowadzić po zakończeniu robót elektrycznych przed przekazaniem użytkownikowi całości linii elektroenergetycznych. Parametry badań oraz sposób przeprowadzenia badań są określone w normach PN-IEC 60364-6-61:2000 i PN-E-04700:1998/Az1:2000. Wyniki badań trzeba zamieścić w protokole odbioru końcowego.

9. PODSTAWA ROZLICZENIA ROBÓT

9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy rozliczenia robót

9.2. Zasady rozliczenia i płatności

Rozliczenie robót określonych w kontrakcie może być dokonane jednorazowo po wykonaniu pełnego zakresu robót i ich końcowym odbiorze. Ostateczne rozliczenie umowy pomiędzy zamawiającym, a wykonawcą następuje po dokonaniu odbioru pogwarancyjnego.

Podstawę rozliczenia oraz płatności wykonanego zakresu robót stanowi pozytywny odbiór końcowy dokonany przez Inspektora Nadzoru i Inwestora. Wartość robót określona została w umowie stosowną kwotą ryczałtową - za określony cały zakres robót.

W kwocie ryczałtowej o której wyżej mowa ujęte są również koszty inwentaryzacji geodezyjnej powykonawczej wybudowanej infrastruktury energetycznej jak też niezbędne opłaty na rzecz TAURON DYSTRYBUCJA SA. w związku z dopuszczeniem do pracy na urządzeniach będących ich własnością jak też niezbędne opłaty np. za zajęcie pasa drogowego.

10. DOKUMENTY ODNIESIENIA

10.1. Normy

PN-IEC 60050(604):1999 ; Międzynarodowy słownik terminologiczny elektryki — Wytwarzanie, przesyłanie i rozdzielanie energii elektrycznej — Eksploatacja.

PN-EN 60298:2000 ; PN-EN 60446:2004; Zasady podstawowe i bezpieczeństwa przy współdziałaniu człowieka z maszyną, oznaczanie i identyfikacja — Oznaczenia identyfikacyjne przewodów barwami albo cyframi. 22 PN-90/E-05029 ; Kod do oznaczania barw.

PN-IEC 60364-6-61:2000; Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych — Sprawdzanie — Sprawdzanie odbiorcze.

PN-E-04700:1998 ; Urządzenia i układy elektryczne w obiektach elektroenergetycznych. Wytyczne przeprowadzania pomontażowych badań odbiorczych. PN-E-04700:1998/Az1:2000; Urządzenia i układy elektryczne w obiektach elektroenergetycznych — Wytyczne przeprowadzania pomontażowych badań odbiorczych. N SEP-E-0004; Elektroenergetyczne i sygnalizacyjne linie kablowe. Projektowanie i budowa.

PN-90/E-06401.01; Elektroenergetyczne i sygnalizacyjne linie kablowe. Osprzęt do kabli o napięciu znamionowym nie przekraczającym 30 kV. Postanowienia ogólne.

PN-90/E-06401.02 ; Elektroenergetyczne i sygnalizacyjne linie kablowe. Osprzęt do kabli o napięciu znamionowym nie przekraczającym 30 kV. Połączenia i zakończenia żył.

PN-90/E-06401.03; Elektroenergetyczne i sygnalizacyjne linie kablowe. Osprzęt do kabli o napięciu znamionowym nie przekraczającym 30 kV. Mufy przelotowe na

napięcie nie przekraczające 0,6/1 kV.

PN-90/E-06401.04 ; Elektroenergetyczne i sygnalizacyjne linie kablowe. Osprzęt do kabli o napięciu znamionowym nie przekraczającym 30 kV. Mufy przelotowe na napięciu powyżej 0,6/1 kV.

PN-90/E-06401.05 ; Elektroenergetyczne i sygnalizacyjne linie kablowe. Osprzęt do kabli o napięciu znamionowym nie przekraczającym 30 kV. Głowice wewnętrzne na napięciu powyżej 0,6/1 kV.

PN-90/E-06401.06 ; Elektroenergetyczne i sygnalizacyjne linie kablowe. Osprzęt do kabli o napięciu znamionowym nie przekraczającym 30 kV. Głowice napowietrzne na napięciu powyżej 0,6/1 kV. Kable elektroenergetyczne. Dodatkowe metody badań.

PN-HD 605 S1:2002/A3:2003 (U) ; Kable elektroenergetyczne. Dodatkowe metody badań (Zmiana A3). Oprawy oświetleniowe. Wymagania ogólne i badania.

PN-EN 60598-1:2005 (U) ; Oprawy oświetleniowe. Wymagania ogólne i badania.

PN-EN 60598-1:2001/A11:2002 (U) ; Oprawy oświetleniowe. Wymagania ogólne i badania (Zmiana A11). 23 PN-EN 60598-1:2001/A11:2002 ; Oprawy oświetleniowe. Wymagania ogólne i badania (Zmiana A11).

PN-EN 60598-1:2001/A12:2003; Oprawy oświetleniowe. Wymagania ogólne i badania (Zmiana A12).

PN-EN 60598-1:2001/Ap1:2002; Oprawy oświetleniowe. Wymagania ogólne i badania.

PN-EN 60598-1:2001/Ap2:2005 ; Oprawy oświetleniowe. Wymagania ogólne i badania.

PN-EN 60598-2-3:2003 (U); Oprawy oświetleniowe. Wymagania szczegółowe.

Oprawy oświetleniowe drogowe i uliczne. PN-EN 61284:2002

10.2. Inne dokumenty, instrukcje i przepisy Inne dokumenty i instrukcje

— Warunki techniczne wykonania i odbioru robót budowlano-montażowych (część V) Wydanie 2 Warszawa, Wydawnictwo Akcydensowe 1981 r.

— Albumy ENERGOPROJEKT Poznań z lat 1967-1995. — Poradnik monter elektryka WNT Warszawa 1997 r. — Katalogi i karty materiałowe producentów.

Ustawy

— Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz. U. z 2004 r. Nr 92, poz. 881).

— Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016 z późn. zmianami). Rozporządzenia

— Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 02.09.2004 r. w sprawie, szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno-użytkowego (Dz. U. z 2004 r. Nr 202, poz. 2072, zmiana Dz. U. z 2005 r. Nr 75, poz. 664).

— Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26.06.2002 r. w sprawie dziennika budowy, montażu i rozbiórki, tablicy informacyjnej oraz ogłoszenia zawierającego dane dotyczące bezpieczeństwa pracy i ochrony zdrowia (Dz. U. z 2002 r. Nr 108, poz. 953 z późniejszymi zmianami).

- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 11 sierpnia 2004 r. w sprawie sposobów deklarowania zgodności wyrobów budowlanych oraz sposobu znakowania ich znakiem budowlanym (Dz. U. z 2004 r. Nr 198, poz. 2041).

- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z 11 sierpnia 2004 r. w sprawie systemów oceny zgodności, wymagań, jakie powinny spełniać notyfikowane jednostki uczestniczące w ocenie zgodności oraz sposobu oznaczenia wyrobów budowlanych oznakowania CE (Dz. U. Nr 195, poz. 2011).